

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษเปรียบเทียบสถิติทดสอบอัตราสัมพันธ์ ตำแหน่งที่ 1 ของความคลาดเคลื่อนในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย โดยศึกษาเปรียบเทียบสถิติทดสอบ 3 วิธี คือ สถิติทดสอบเคอร์บิน-วัตสัน สถิติทดสอบอัลเตอร์เนทีฟเคอร์บินวัตสัน และสถิติทดสอบการวิ่ง โดยในขั้นตอนแรกจะศึกษาถึงความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 ของแต่ละวิธีก่อนแล้วจึงคัดเลือกสถิติทดสอบที่สามารถควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ได้ ในแต่ละสถานการณ์ มาพิจารณาเปรียบเทียบค่าอำนาจการทดสอบอีกทีหนึ่ง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เทคนิควิธีการจำลองแบบมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation Method) สร้างสถานการณ์ต่าง ๆ

รายละเอียดของแผนการทดลอง ขั้นตอนการทดลองและโปรแกรมที่ใช้สำหรับการวิจัยนั้นจะได้เสนอตามลำดับ ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ เป็นดังนี้

3.1 แผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษาความสามารถในการควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และค่าอำนาจการทดสอบของสถิติทดสอบทั้ง 3 วิธี ณ ระดับความรุนแรงของปัญหาความคลาดเคลื่อนที่มีอัตราสัมพันธ์ตำแหน่งที่ 1 ในระดับต่าง ๆ กัน จากน้อยไปมาก 17 ระดับ ขนาดตัวอย่าง 3 ขนาด รูปแบบของตัวแปรอิสระ 5 รูปแบบ ความคลาดเคลื่อนสุ่ม (ϵ_t) มีการแจกแจงปกติ การแจกแจงดับเบิลเอกซโพเนนเชียล และการแจกแจงลอกลอว์นอร์มัล

3.2 ขั้นตอนในการวิจัย

ขั้นตอนในการวิจัย แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนหลัก คือ

1. จำลองค่าความคลาดเคลื่อน (u_t) และค่าของตัวแปรอิสระ (x_t) ตามรูปแบบที่กำหนดไว้

2. จำลองข้อมูล (x_t, y_t) ที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้น ตามรูปแบบ

$$y_t = \beta_0 + \beta_1 x_t + u_t, \quad t = 1, 2, \dots, n$$

3. คำนวณค่าสถิติทดสอบทั้ง 3 ค่า

4. หาค่าความน่าจะเป็น ที่จะเกิดความคลาดเคลื่อน ประเภทที่ 1 และค่าอำนาจของการทดสอบ และทำการเปรียบเทียบ

ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

3.2.1 จำลองค่าความคลาดเคลื่อน (u_t) และค่า x_t ตามรูปแบบที่กำหนด

3.2.1.1 การจำลองค่าความคลาดเคลื่อน u_t

จำลองค่าความคลาดเคลื่อน u_t โดยวิธี Box - Muller

(รายละเอียดในการหาแสดงไว้ในภาคผนวก ก.) โดยกำหนด u_t มีการแจกแจงปกติ ค่า

เฉลี่ยเป็น 0 และความแปรปรวนเป็น σ_e^2 เมื่ออัตโนมัติสหสัมพันธ์เป็น 0 แต่ถ้ามีอัตโนมัติสหสัมพันธ์

ตำแหน่งที่ 1 รูปแบบของ u_t จะเปลี่ยนแปลงไปโดย $u_t = \rho u_{t-1} + e_t$, u_t จะมี

ค่าเฉลี่ยเป็น 0 และความแปรปรวน $\frac{\sigma_e^2}{(1-\rho^2)}$ และมีขั้นตอนการจำลอง u_t ดังนี้

1. จำลอง u_0 ให้มีการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ยเป็น 0

และความแปรปรวนเป็น $\frac{\sigma_e^2}{(1-\rho^2)}$ และจำลอง $e_t, t = 1, 2, \dots, n$ จากการแจก

แจงที่กำหนดในแต่ละสถานการณ์ (การแจกแจงปกติ การแจกแจงลอการิทึมแมล์ และการแจกแจงเอกซ์โพเนนเชียล)

2. จากนั้นจำลอง $u_t, t = 1, 2, \dots, n$ จากรูป

แบบความสัมพันธ์ $u_t = \rho u_{t-1} + e_t$

$$u_1 = \rho u_0 + e_1$$

$$u_2 = \rho u_1 + e_2$$

⋮

$$u_n = \rho u_{n-1} + e_n$$

3.2.1.2 จำลองค่าตัวแปรอิสระ x_t ตามรูปแบบที่กำหนด

1. x_t เป็นตัวแปรอิสระจากการแจกแจงปกติ ค่าเฉลี่ยเป็น 0 และความแปรปรวน 1 (โดยใช้ SUBROUTINE NORMAL)

2. x_t เป็นตัวแปรอิสระที่มีรูปแบบถดถอยของตัวเอง แยกที่ 1 โดยมีรูปแบบ $x_t = 0.8x_{t-1} + n_t$ ซึ่งมีขั้นตอนการจำลองดังนี้

1. จำลอง x_0 จากการแจกแจงปกติ ค่าเฉลี่ย เป็น 0 ความแปรปรวนเป็น $\frac{\sigma_n^2}{1-(0.8)^2}$ และจำลอง $n_t : t = 1, 2, \dots, n$ จากการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ยเป็น 0 และความแปรปรวนเป็น $\sigma_n^2 = 1$ (โดยใช้ SUBROUTINE NORMAL)

2. จำลอง $x_t, t = 1, 2, \dots, n$ จากรูปแบบ ความสัมพันธ์ $x_t = 0.8x_{t-1} + n_t$

$$x_1 = 0.8x_0 + n_1$$

$$x_2 = 0.8x_1 + n_2$$

⋮

$$x_n = 0.8x_{n-1} + n_n$$

3. x_t เป็นรูปแบบ $x_t = t, t = 1, 2, \dots, n$ (simple trend) ดังนั้นจะได้ $x_1 = 1, x_2 = 2, \dots, x_n = n$

4. $x_t = t + n_t$ (stochastic trend)

1. จำลอง n_t จากการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ย เป็น 0 ความแปรปรวนเป็น $\sigma_n^2 = 1$ (โดยใช้ SUBROUTINE NORMAL)

2. จำลอง $x_t, t = 1, 2, \dots, n$ จากรูปแบบความสัมพันธ์เป็น $x_t = t + n_t$

$$x_1 = 1 + n_1$$

$$x_2 = 2 + n_2$$

$$x_n = n + n_n$$

5. $x_t = t + \cos\left(\frac{2\pi t}{12}\right), t = 1, 2, \dots, n$ (Periodic trend) ดังนั้นจะได้ x_t ตามความสัมพันธ์ดังนี้

$$x_1 = 1 + \cos\left(\frac{2\pi}{12}\right)$$

$$x_2 = 2 + \cos\left(\frac{4\pi}{12}\right)$$

⋮

$$x_n = n + \cos\left(\frac{2n\pi}{12}\right)$$

3.2.2 จำลองข้อมูล (x_t, y_t) จากความสัมพันธ์เชิงเส้น ซึ่งมีขั้นตอนการจำลอง ดังนี้คือ

จำลอง y_t ให้มีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับ x_t โดยที่ $y_t = \beta_0 + \beta_1 x_t + u_t$
 $t = 1, 2, \dots, n$ ซึ่ง β_0, β_1 เป็นพารามิเตอร์ที่กำหนดขึ้นมา u_t มีความคลาดเคลื่อนมีรูปแบบดังนี้ $u_t = \rho u_{t-1} + e_t$ และตัวแปรอิสระ x_t มีรูปแบบดังกล่าวแล้วในข้างต้น

ตัวอย่างการจำลองค่าเศษตกค้าง \hat{u}_t มีดังนี้

ตัวอย่างที่ 3 การหาค่าเศษตกค้าง $\hat{u}_t = y_t - \hat{y}_t$

$$y_t = 1 + 1x_t + u_t, \quad t = 1, 2, \dots, 30$$

x_t เป็นตัวแปรอิสระ จำลองค่าจากการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ย 0

ความแปรปรวน 1

$$u_t = 0.8x_{t-1} + e_t$$

โดยที่ e_t เป็นตัวแปรสุ่มที่เป็นอิสระกัน และมีการแจกแจงปกติมีค่าเฉลี่ย 0 และความแปรปรวน 1 จากนั้นมีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. นำค่า (x_t, y_t) $t = 1, 2, \dots, 30$ มาประมาณค่า β_0, β_1 โดยวิธี OLS ได้ค่า $\hat{\beta}_0, \hat{\beta}_1$
2. หาค่าพยากรณ์ $\hat{y}_t = \hat{\beta}_0 + \hat{\beta}_1 x_t$
3. หาค่าเศษตกค้าง $\hat{u}_t = y_t - \hat{y}_t$

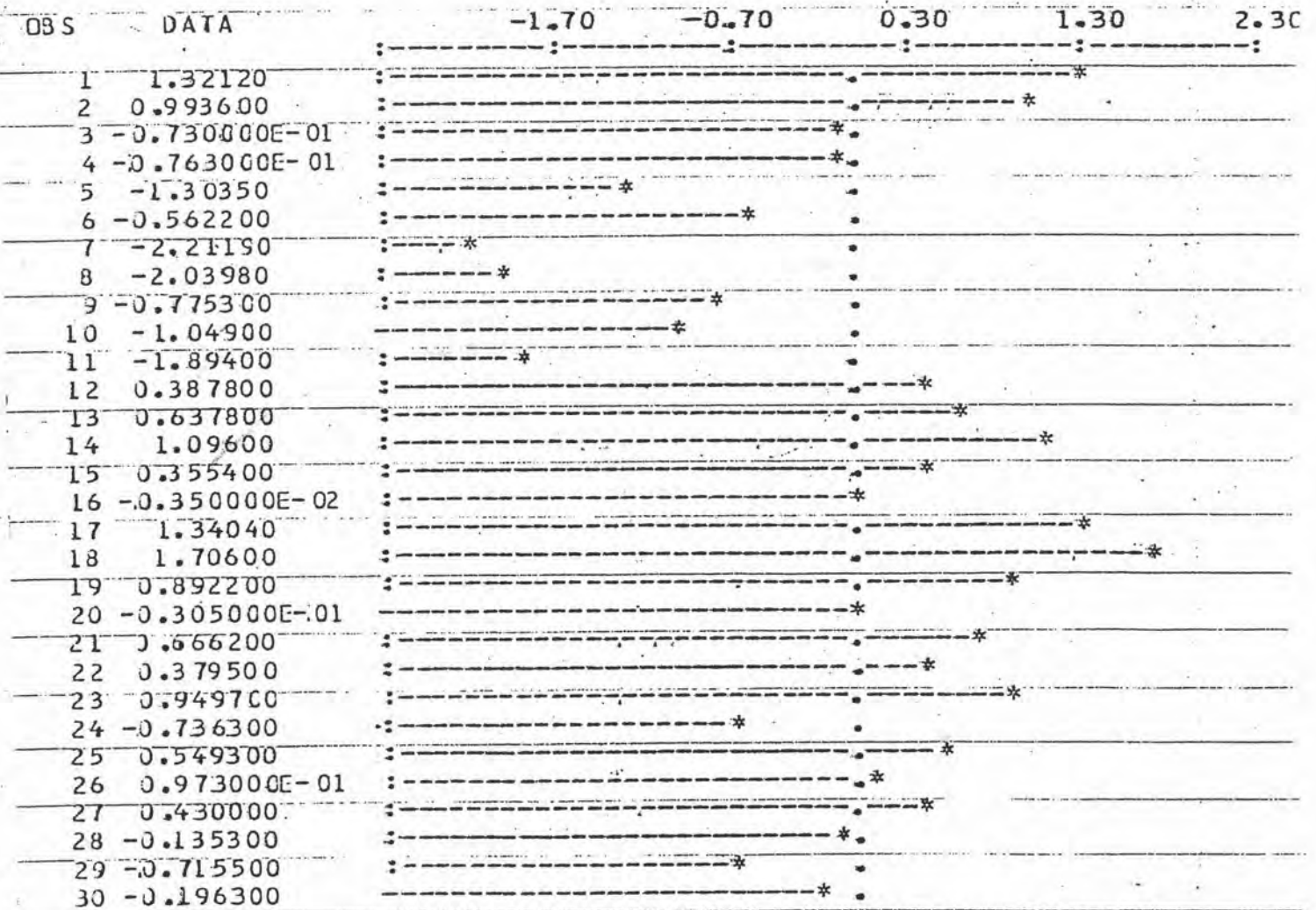
ตัวอย่างรูปแบบอัตโนมัติสัมพันธ์ \hat{u}_t ในรูปแบบ AR(1)

เมื่อนำค่า u_t มาพลอตข้อมูลเพื่อพิจารณารูปแบบของ u_t โดยใช้คำสั่ง Box-Jenkins ในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ได้กราฟพลอตข้อมูล ฟังก์ชันอัตโนมัติสัมพันธ์ (Autocorrelation Function : ACF) และอัตโนมัติสัมพันธ์บางส่วน (Partial Autocorrelation Function : PACF) ดังรูปที่ 3.1-3.3 ซึ่งพบว่าจาก ACF และ PACF กล่าวได้ว่า \hat{u}_t มีอัตโนมัติสัมพันธ์แบบ AR(1)

รูปที่ 3.1 กราฟแสดงอนุกรมเศษตกค้าง (Residuals) นิต

GRAPHIC DISPLAY OF SERIES FOR VARIABLE U

DATA - *
MEAN - .

MEAN VALUE OF THE PROCESS
0.20354E-16

STANDARD DEVIATION OF THE PROCESS
0.99309E+00

รูปที่ 3.2 ฟังก์ชันอัตโนมัติสหสัมพันธ์ (Autocorrelation Function) ของเศษตกค้าง \hat{u}_t

AUTOCORRELATION FUNCTION FOR VARIABLE U											
AUTOCORRELATIONS *											
TWO STANDARD ERROR LIMITS .											
LAC	AUTO. CORR.	STAND. ERR.	-1	-.75	-.5	-.25	0	.25	.5	.75	1
1	0.720	0.125						*****	*****		
2	0.508	0.124						*****	*****		
3	0.226	0.123						*****			
4	0.013	0.122					*				
5	-0.126	0.120					***:				
6	-0.242	0.119					*****:				
7	-0.226	0.118					*****:				
8	-0.185	0.117					*****:				
9	-0.130	0.116					***:				
10	-0.158	0.115					***:				
11	-0.183	0.114					*****:				
12	-0.155	0.112					***:				
13	-0.081	0.111					**:				
14	-0.014	0.110					*				
15	0.102	0.109					**				
16	0.201	0.108					*****				
17	0.236	0.106					***.*				
18	0.168	0.105					***				
19	0.092	0.104					**				
20	-0.013	0.102					*				
21	-0.056	0.101					:				
22	-0.041	0.100					:				
23	-0.063	0.098					:				
24	-0.009	0.097					*				
25	0.029	0.096					:*				

รูปที่ 3.3 ฟังก์ชันอัตโนมัติสหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Autocorrelation Function)

ของเศษตกค้าง \hat{u}_t

PARTIAL AUTOCORRELATION FUNCTION FOR VARIABLE U
PARTIAL AUTOCORRELATIONS *
TWO STANDARD ERROR LIMITS .

LAG	PR-AUT CORR.	STAND. ERR.	-1	-.75	-.5	-.25	0	.25	.5	.75	1
1	0.720	0.129					*****	*****			
2	-0.023	0.129				*					
3	-0.273	0.129				*****	:				
4	-0.104	0.129				**	:				
5	-0.010	0.129				*	:				
6	-0.126	0.129				***	:				
7	0.084	0.129				**	:				
8	0.027	0.129				*	:				
9	-0.062	0.129				*	:				
10	-0.215	0.129				*****	:				
11	-0.076	0.129				**	:				
12	0.094	0.129				**	:				
13	0.119	0.129				**	:				
14	-0.017	0.129				*	:				
15	0.123	0.129				**	:				
16	0.053	0.129				*	:				
17	-0.103	0.129				**	:				
18	-0.162	0.129				***	:				
19	0.090	0.129				**	:				
20	-0.007	0.129				*	:				
21	0.037	0.129				*	:				
22	0.123	0.129				**	:				
23	-0.096	0.129				**	:				
24	-0.018	0.129				*	:				
25	0.051	0.129				*	:				

3.2.3 การคำนวณสถิติทดสอบทั้ง 3 วิธี

เมื่อจำลองข้อมูล (x_t, y_t) ที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงตามรูปแบบที่ต้องการได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือ การคำนวณค่าสถิติทดสอบทั้ง 3 วิธี ดังนี้คือ

1. สถิติทดสอบเดอ์บิน - วัตสัน

เมื่อได้ค่าความคลาดเคลื่อน u_t (ตั้งตัวอย่างที่กล่าวไว้ข้างต้น)

n ค่า นำมาคำนวณค่าสถิติทดสอบจากสูตร

$$d = \frac{\sum_{t=2}^n (\hat{u}_t - \hat{u}_{t-1})^2}{\sum_{t=1}^n \hat{u}_t^2}$$

2. สถิติทดสอบอัลเตอร์เนทีฟเดอ์บินวัตสัน

$$d' = d + \frac{\hat{u}_1^2 + \hat{u}_n^2}{\sum_{t=1}^n \hat{u}_t^2}$$

3. สถิติทดสอบการวิ่ง

เมื่อได้ค่าความคลาดเคลื่อน u_t แล้ว นับจำนวนการวิ่ง และเครื่องหมายบวกและเครื่องหมายลบ ของค่าความคลาดเคลื่อน u_t

กรณี $n_1 < 10$ และ $n_2 < 10$ จะเปิดตารางการแจกแจงสะสมของจำนวน R ทั้งหมดในขนาดตัวอย่าง (n_1, n_2)

กรณี $n > 20$ จะใช้ ตัวสถิติ $z = \frac{R - \mu + \frac{1}{2}}{\sigma}$ และเปิดตารางการแจกแจงปกติ $n(0,1)$ ซึ่งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับสถิติทดสอบแต่ละตัว ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2 แล้ว

3.2.4 การหาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และค่าอำนาจการทดสอบและทำการเปรียบเทียบ

เมื่อคำนวณค่าสถิติทดสอบครบทุกวิธีแล้ว จึงนำค่าสถิติทดสอบมาเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อจะตัดสินใจว่า จะปฏิเสธหรือยอมรับ H_0 ในกรณีปฏิเสธ ให้ับจำนวนครั้งไว้แล้วย้อนกลับไปสุ่มตัวอย่างชุดใหม่ และทำกรรมวิธีซ้ำเช่นเดิม จนกระทั่งครบ 1,000

ครั้ง แล้วคำนวณค่าความน่าจะเป็นที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 เมื่อค่า
อัตราสหสัมพันธ์เป็น 0 และค่าอำนาจการทดสอบเมื่อค่าอัตราสหสัมพันธ์ มีค่ามากกว่า 0 ใน
กรณีหาค่าอำนาจการทดสอบนั้นจะเปลี่ยนค่าอัตราสหสัมพันธ์ที่ละค่าจนครบทุกค่าที่กำหนด จาก
นั้นเปลี่ยนขนาดตัวอย่าง และรูปแบบของตัวแปรอิสระ x_t โดยแต่ละสถานการณ์จะสุ่ม
ตัวอย่างซ้ำ ๆ กัน 1,000 ครั้ง ทำการทดลองจนครบทุกสถานการณ์ ซึ่งสรุปเป็นผลงาน
ดังรูปที่ 3.4

รูปที่ 3.4 พังงานสำหรับการหาค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 และอำนาจการทดสอบของสถิติทดสอบทั้ง 3 วิธี ในแต่ละรูปแบบของ x_t , และแต่ละรูปแบบการแจกแจงของ e_t

